

SIGART, Joseph-Désiré (Bergen 3 september 1798 – Elsene 15 april 1869).

Was arts, amateur-filoloog en van 1839 tot 1848 Kamerlid voor Bergen.

Sigarts naam is in de geschiedenis van de V.B. bekend gebleven door het incident van 12 december 1846, toen hij in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, bij de bespreking van de *misère* in Vlaanderen ten gevolge van de economische crisis, de vraag stelde: *La race flamande serait-elle d'une nature inférieure comme les races africaine et américaine?* Weliswaar haastte hij zich daaraan toe te voegen dat hij aan deze hypothese niet geloofde, maar hij vervolgde dan weer met van het Vlaamse “ras” te zeggen dat *son malheur est d'être isolée par sa langue* (een lot dat de Vlamingen volgens Sigart, blijkens het voorwoord van zijn *Dictionnaire étymologique montois* van 1866, overigens met de Walen deelden: *Les flamands et les wallons subissent un sort commun*). Sigarts ongelukkige woorden werden in de Kamer zelf aangevochten en vonden in Vlaanderen grote weerklank. Er werd op gereageerd door Karel L. Ledeganck in een onvoltooid gedicht *De Vlaming heeft geen Tael* (1846), door Theodoor van Ryswyck in een gedicht *Een Kaekslag aen Sigart* (“Staef eens, Henegauwer Wael,/ Wat gy daer voor lastertael,/ In den raed

des lands dorst uiten!", *Handelsblad*, 23 december 1846), door *De Eendragt* van 3 januari 1847, vermoedelijk uit de pen van Ferdinand A. Snellaert, door *De Vlaemsche Stem* van 1847, door Domien Sleeckx, eveneens in *De Vlaemsche Stem*, in 1848 (*Vlaemsche Zelfopoffering*), het felst evenwel door Snellaert in het *Belgisch Museum* van 1846 onder de titel "Wael en Vlaming", ook separaat als brochure in 1847 te Gent verschenen.

LITERATUUR: A. Counson, 'Sigart, Joseph-Désiré', in *BN*, XXII, 1920; – Th. Coopman en J. Broeckeaert, *Bibliographie van den Vlaamschen taalstrijd*, II, 1905, nrs. 1209, 1211, 1212, 1236, 1237, 1399, 1420.

LUDO SIMONS*